

kodó osztályok, elsősorban a nagybirtokosok attól tartanak, hogy egy fasiszta jellegű tömegmozgósítás a politikai erőviszonyok olyan mértékű eltolódását vonhatja maga után, amely a nagybirtokot és a nagytőkét arra kényszerítené, hogy érdekei képviselőjét saját kezéből kiadja és a fasiszta tömegszervezetek vezetőire bizza.

A legnagyobb nyugtalanságot az uralkodó osztályokban Imrédynek az a bejelentése keltette, hogy újabb háziszabály revízióval a „törvényhozás ütemét” akarja meggyorsítani, hogy rendeletekkel akar kormányozni, hogy a parlamenti pártok helyett fasiszta tömegpártra akar támaszkodni. Imrédynek ez a szándéka felkeltette a nagytőke és a nagybirtok gyanúját, hogy Imrédy fasiszta diktatúrával, a hatalom közvetlen gyakorlásából ki akarja zárni az uralkodó osztályokat és fasiszta kormányzást ki akarja vonni a nagytőke és a nagybirtok közvetlen ellenőrzése alól. Imrédy nem tudta a magyar uralkodó osztályok döntő részeinek olyan megszemenő és osztatlan bizalmát megnyerni politikája számára, hogy ezekre támaszkodva elnyomhatta volna a politikájával szemben megnyilvánult ellenállást.

Sz. A.

Budapest. — A vasesztergályos húsz évvel ezelőtt kapta a haslővést, aminek következtében a Rózsa ucca 95. számú házban levő lakásán meghalt. Húsz esztendőn keresztül hordta hasában a golyót, amelyet valahol az orosz harctéren kapott egy ütközet alkalmával. Közben véget ért a háború, kitört a béke, államok omlottak össze és újak alakultak és mind-össze a kavargáson keresztül Albert János vasesztergályos hasában őrizte a golyót, amelyet nem tudtak eltávolítani belőle. Aránylag békésen élt ezzel a bizarr emlékekkel együtt, esztergályozott, ha volt mit, hazavitte a kevés bért, vagy végezte a munkanélküliek bus sétáját, amikor nem dolgozhatott és mindezekben az utjain el-

kísérte a harctéren kapott golyó. Néha figyelmeztette Albertet a golyó, hogy ő is a világon van, sőt kényes és kritikus helyen. Fellesége elmondotta, hogy férje nem volt ugyan beteg, de a harctéri golyó minden esztendőben egyszer vagy kétszer életjelt adott magáról. Ilyenkor a vasesztergályost sürgősen kórházba kellett szállítani, ott az orvosok fejcsoválva és tanácstalanul lefektették és csillapítókat adtak neki. Arról is beszéltek óvatosan, hogy a golyót jó volna mégis kivenni Albert hasából, de erre egyik orvos sem vállalkozott, mert úgy érezték, hogy ez a beteg életébe kerülhet. A golyó tehát konokul és kajánul feködt, sőt uralkodott a vasesztergályos hasában, sőt magán a vasesztergályoson is.

Valószínű, hogy azóta nem is volt zavartalan napja Albertnek. A vasesztergályosoknak, mint bér munkásoknak mostanában amúgy is ritkán akad önfelédten vidám napjuk, de ezenfelül Albert hasában ott súlyosodott a szörnyű és gyötrelmes emlék, amely ki neurirthatóan befészkelte magát a testébe. Sőt, ezzel együtt az agyába, az egész életébe is. Gondoskodott arról a golyó, hogy gazdája bizonytalan legyen földi léte tekintetében.

Közérzete nagyjából hasonlított Európa állapotához. Körülbelül egyszerre is kezdték el ezt. Albertnek és Európának ugyanaz a baja: az, hogy annak idején egy katona valahol elsütött egy puszkát, másik oldalról visszalöttek és ettől az időtől kezdve mind Albert, mind Európa sorsa jelentékeny mértékben aggasztóvá vált.

Albert nem bírta tovább. A golyó következtében 54 éves korában jobblétre szenderült. Aránylag fiatalon halt meg s lehet, hogy a golyó nélkül eléldegélt volna a vasesztergályosok végső korhatáráig. De a golyó nem hagyta továbbélni. Végül mégis megölte.

Európa még bírja, ő még él a golyóval a hasában.

Meddig?

K.